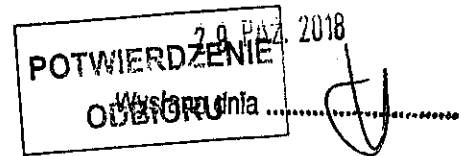

Gdańsk, 2018.10.28

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Sygn. akt: ŻN.8361.517.2018.JŻ.ACz.

Pani Elżbieta Wenta
CUKIERNIA E.M. WENTA Elżbieta Wenta
Pl. Jakuba Wejhera nr 5
84-200 Wejherowo

DECYZJA Nr ŻN.D.111.2018.JŻ

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (t. j. Dz. U z 2017 r. poz. 2212 ze zm.), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t. j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – leg. nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH,

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

wymierza przedsiębiorcy Pani Elżbiecie Wenta prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „CUKIERNIA E.M. WENTA Elżbieta Wenta”, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: 84-200 Wejherowo, Plac Jakuba Wejhera nr 5, karę pieniężną w wysokości **500,00** (słownie: pięćset 00/100) złotych, w związku z wprowadzeniem do obrotu w należącej do przedsiębiorcy Cukierni „Wenta” w Gdańsku, przy ul. Bogusławskiego 11, 5 partii niżej wymienionych lodów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu luzem, na gałki, bez opakowania o wartości 721,00 zł, tj.

obytwała 18.10.2018
CS

- **owocowe/wodne „MOHITO”**, w ilości około 15 porcji á 65 g w cenie 3,50zł/porcja, wartości 52,50 zł; które oznaczono w miejscu sprzedaży wywieszką wbitą w lody o treści „MOJITO CYTRYNA + MIĘTA”;
- **mleczne NOTO o smaku ricotty z pistacjami i rumem**, w ilości około 23 porcje á 65 g w cenie 3,50zł/porcja, wartości 80,50 zł; które oznaczono w miejscu sprzedaży wywieszką wbitą w lody o treści: „NOTO RICOTTA + RUM + PISTACJA”;
- **mleczne TOFFI**, w ilości około 61 porcji á 65 g w cenie 3,50zł/porcja, wartości 213,50 zł, które oznaczono w miejscu sprzedaży wywieszką wbitą w lody o treści „TOFFI”;
- **mleczne kokosowe**, w ilości około 46 porcji á 65 g w cenie 3,50 zł/porcja, wartości 161,00 zł, które oznaczono w miejscu sprzedaży wywieszką wbitą w lody o treści „RAFAELLO ŚMIETANA + KOKOS”;
- **śmietankowe z czarną porzeczką**, w ilości około 61 porcji á 65g w cenie 3,50zł/porcja, wartości 213,50 zł; które oznaczono w miejscu sprzedaży wywieszką wbitą w lody o treści „CASSIS ŚMIETANKA CZARNA PORZECZKA,

nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej - w § 19 ust. 1 pkt 3 oraz § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.),

- z uwagi na brak podania informacji w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, dotyczących wykazu składników - zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektyw 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s. 18 z późn. zm.), z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

W dniach 21-29.08.2018 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.517.2018.AK z dnia 20.08.2018 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1,2,3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia

zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. UE. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1-14 ze zm.; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 45 s. 200–251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212), w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063 ze zm.) przeprowadzili kontrolę w Cukierni „Wenta” w Gdańsku, przy ul. Bogusławskiego 11, należącej do strony postępowania.

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość oznakowania środków spożywczych bez opakowań – lodów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu luzem, na gałki.

W wyniku powyższego stwierdzono, że w kontrolowanej placówce nie dopełniono obowiązku podania w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu wykazu składników 5 rodzajów lodów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu luzem, na gałki, wymienionych w sentencji niniejszej decyzji.

Powyższe stanowiło naruszenie wymagań określonych w § 19 ust.1 pkt 3 i § 19 ust. 2 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie poszczególnych rodzajów środków spożywczych. (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.).

W dniu 05 września 2018 r. skierowano do strony postępowania wystąpienie pokontrolne z prośbą o podanie przyczyn stwierdzonej nieprawidłowości. Na powyższe pismo pełnomocnik strony postępowania, Pan Mateusz Wenta pismem z dnia. 14.09.2018 r , data wpływu 17.09.2018 r, udzielił odpowiedzi informując, że:

- „w sklepach Cukierni E.M. Wenta Elżbieta w dobrze widocznych miejscu znajdują się tabliczki informacyjne o treści *”Informacja o składzie surowcowym i alergenach ;lodów , ciast, i pieczywa znajduje się u sprzedawcy”*;
- „wykazy, o których mowa dostępne są we wszystkich sklepach i dotychczasowo były okazywane na każde życzenie klientów. zastosowanie takiego rozwiązania wynikało z naszego zrozumienia przepisu § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”;
- wykazy składników były dostępne dla wszystkich klientów, którzy o nie poprosili, a umieszczenie ich w szufladzie wynikała z ograniczonego miejsca na ladach sprzedażowych oraz chęci zabezpieczenia wykazu przed zniszczeniem oraz kradzieżą”.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronom postępowania kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę pismem z dnia 10.10.2018 r.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 10.10.2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 17.10.2018r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 2.11.2011, s. 18 ze zm.)- podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl art. 3 pkt 8 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady „*wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania*”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę

dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych cyt. wyżej stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cyt. ustawy o jakości handlowej art. rolno-spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymagania jakości handlowej dotyczące informacji na temat żywności oferowanej do sprzedaży konsumentom bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta zostały określone ww. rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011. Przepis ten stanowi w:

Art. 44 ust. 1 lit. a *„W przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży,*

– „przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c jest obowiązkowe ” .

– „przekazanie innych danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 nie jest obowiązkowe, chyba że państwo członkowskie przyjmie przepisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich tych danych szczegółowych, lub elementów tych danych szczegółowych”.

Art. 44 ust. 2 *„ państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania danych szczegółowych lub elementów danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1, oraz - w stosownych przypadkach - form ich wyrażania i prezentacji”.*

Takim przepisem krajowym jest niewątpliwie rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków, które w § 19 ust. 1 pkt 3 określa, że: *„w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in. wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia ”.*

Przepis § 19 ust. 2 cytowanego rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania

środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto, ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10, z dnia 7 stycznia 2013 r. sygn. akt VI SA/Wa 1914/12. Oraz z dnia 8 marca 2017r sygn.. akt VI SA/Wa 1944/16. Sąd wskazał w tych orzeczeniach, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem potrawy niezgodnej z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności – potraw tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Zgodnie z brzmieniem art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej podlega karze określonej w tych przepisach. Należy zauważyć, że ww. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych ustanawia odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań wspomnianego prawa. Odpowiedzialność wynikająca

z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12), co oznacza, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178/2002 r. powinny być proporcjonalne, odstraszające i skuteczne.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ uwzględnił zgodnie z art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość obrotów oraz przychodu a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie strona dopuściła się czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze – lody w ilości 5 partii oferowane do sprzedaży konsumentowi finalnemu luzem, na gałki, nieprawidłowo oznakowane, z uwagi na brak uwidocznienia informacji o wykazie składników. Dokonując oceny stopnia szkodliwości czynu organ uznał, że stwierdzone uchybienie miało charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Strona postępowania prowadząc działalność gospodarczą ma obowiązek znać przepisy prawa żywnościowego oraz dołożyć wszelkich starań dla zadośćuczynienia wymogom tych przepisów. Konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie, której źródłem, w przypadku towarów nieopakowanych, jest przede wszystkim udostępniony mu wykaz składników. Uchybienie obowiązkowi udostępnienia konsumentom takiego wykazu uniemożliwiło im dokładne rozpoznanie rodzaju i właściwości nabywanych produktów oraz dokonanie właściwego wyboru, zgodnego z ich preferencjami i z uwzględnieniem wskazań zdrowotnych. W konsekwencji konsumenci mogli być narażeni na nieświadomy zakup wyrobów niezgodnie z ich oczekiwaniami bądź wyrobów stanowiących zagrożenie dla ich zdrowia.

Organ stwierdził, że prawidłowe, rzetelne i pełne oznakowanie produktu stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej. Stwierdzone przez kontrolę nieprawidłowości stanowiły naruszenie przepisów prawa o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych nieopakowanych i istotnym charakterze z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Wymierzając karę pieniężną w najniższej ustawowej wysokości, organ uwzględnił fakt, że strona postępowania naruszyła przepisy prawa żywnościowego, po raz pierwszy co wynika z prowadzonej dokumentacji.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę również wielkość obrotów i przychodu przesłane przez stronę postępowania w dniu 17.10.2018r.

Wartość zakwestionowanych artykułów stanowiła kwotę 721,00 zł.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w tej wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w zakresie oznakowania.

W związku z powyższym, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Elżbieta Wenta, powinna wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz.800 ze zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 K.p.a.).
3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*.

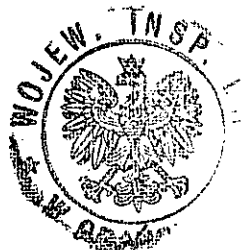
Otrzymuje:

1. Pani Elżbieta Wenta, CUKIERNIA E.M. WENTA Elżbieta Wenta

Pl. Jakuba Wejhera nr 5, 84-200 Wejherowo

2. Wydział BA w/m

3.a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
Anna Klecha

NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
ul. Marii Konopnickiej 4,
80-240 Gdańsk

Tel. (058) 341 – 09 – 24
Fax. (058) 341 – 08 – 77
Fax. (058) 341 – 53 – 37

Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych

Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40